

Легендарнаму тэатру прысвячаецца

Купалаўскі як сімвал нацыянальнай культуры

У верасні краіна будзе святкаваць 100-годдзе з дня заснавання Беларускага дзяржаўнага тэатра, які ў наш час носіць гордае імя — Нацыянальны акадэмічны тэатр імя Янкі Купалы. Безумоўна, такая знакавая для беларускай культуры дата адзначаецца цэлым шэрагам урачыстых мерапрыемстваў. Тэматычная выстава з красамоўнай назвай “Сімвал нацыянальнай беларускай культуры” рыхтуецца і ў Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі. Якім чынам галоўная захавальніца кніжных багаццяў нацыі зробіць свой унёсак ў справу прэзентацыі юбілейнай даты першага і вельмі любімага публікай нацыянальнага тэатра, і якія цікавосткі будучы прапанаваныя да ўвагі наведвальнікаў выставы — чытайце ніжэй.

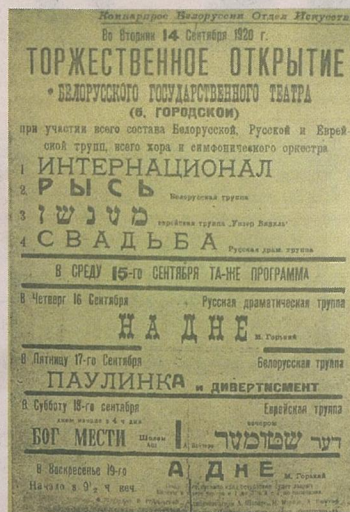
Антон РУДАК /
Фота аўтара

зіцыя, бадай, мае быць яшчэ больш маштабнай, і комплексна адлюструе ўвесь стагадовы шлях купалаўцаў.

На выставе наведвальнікі пабачаць прадстаўленыя афішы да спектакляў, эскізы сцэнаграфіі, каштоўныя рэдкаія здымкі найбагацейшай гісторыі тэатра. Дакументы, што змясціць у экспазіцыі, збольшага, безумоўна, паходзяць са збораў самой Нацыянальнай бібліятэкі, але частку прадставілі для экс-

панавання і прыватныя калекцыянеры. Сярод кніжных цікавостак заўзятарам чытанню прэзентуюць раннія выданні аўтараў, чые творы на працягу дзесяцігоддзяў ажыццяўляліся многімі пакаленнямі рэжысёраў і артыстаў легендарнай трупы. Таксама тут можна будзе пабачыць цікавыя рарытэтыныя выданні па гісторыі тэатра, працы тэатральных крытыкаў. Значную частку экспанатаў прадставіў са сваіх архіваў і сам Купалаўскі, агулам жа публіцы пакажуць больш за 150 прадметаў.

Выстава пабудаваная паводле храналагічнага прыняцця і раскрые гісторыю развіцця ды станаўлення тэатра па асноўных вехах яго шляху. Надалёная ўвага і дарэвалюцыйнаму перыяду, то бок часу, калі ў будынку сённяшняга Купалаўскага дзейнічаў мінскі гарадскі зімовы тэатр. Зрэшты, з дня яго заснавання на гэты год таксама прыпадае круглая дата — ён адчыніў свае дзверы для прыхільнікаў Мельпамены ў 1890-м, у чым можна ўпэўніцца дзякуючы

Афіша ўрачыстага адкрыцця тэатра ў 1920 годзе.

найстарэйшаму экспанату выставы — вытрымцы з падшыўкі тагачаснай газеты “Мінскі лісток”, дзе была змешчана зацемка аб урачыстым адкрыцці гарадскога тэатра. А пра падзеі, звязаныя з датай заснавання ўжо 1 Беларускага дзяржаўнага тэатра, будзе сведчыць афіша прэм’ерных спектакляў, пастаўленых у Мінску ў верасні 1920 года. Тады беларуская трупа прадставіла на суд глядачоў спектакль “Рысь” паводле аповесці Элізы Ажэшкі, яўрэйская трупа — пастаноўку “Людзі” паводле твору Шолам-Алейхема, а іх рускія калегі — “Вяселле” паводле п’есы Антона Чэхава.

Наступныя ж секцыі пакажуць гісторыю тэатра па дзесяцігоддзях, ад міжваеннай пары і да нашых дзён. Прычым своеасаблівым стрыжнем, які аб’яднае ўвесь шлях калектыву праз гады, зробіцца пытаты з біяграфічных кніг Аляксандра Станюты — сына слаўтай народнай артысткі, якая дала трапныя ацэнкі творчасці і лёсам многіх сваіх калег. Акрамя гістарычных дакументаў, важным складнікам экспазіцыі стане вы-

Эскізы касцюмаў да спектакля “Паўлінка”. Мастак Барыс Малкін, 1944 год.

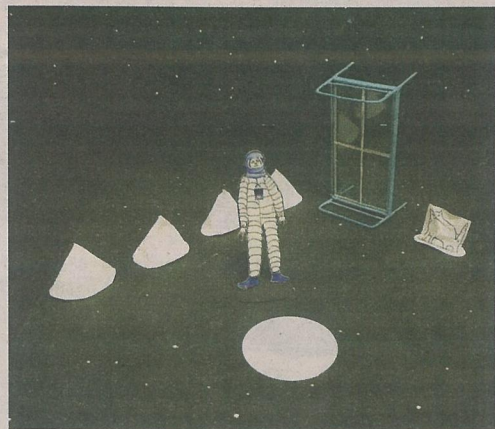
ўленчы шэраг, дзе прадстаўлены сучасныя афішы спектакляў, сцэнаграфія, эскізы касцюмаў.

Адной з безумоўных рызык выставы будзе ілюстрацыя выдатнага мастака-сцэнаграфа Аскара Марыкса, выхаванца пражскай мастацкай школы, які лічыцца родапачынальнікам аб’ёмнай трохмернай дэкарацыі ў беларускім тэатры. Некаторыя яго работы знаходзяцца ў калекцыях Нацыянальнага мастацкага музея і Дзяржаўнага музея гісторыі тэатральнай і музычнай культуры, але для выставы ў Нацыянальнай бібліятэцы ўнікальныя творы Аскара Марыкса прадставіў мастак і калекцыянер Ігар Бархаткоў. Тут наведвальнікі пабачаць арыгінальныя эскізы касцюмаў і дэкарацый да п’есы Шэкспіра “Рычард III”. Акрамя работ Аскара Марыкса, прыхільнікі купалаўцаў змогуць пазнаёміцца таксама з альбомамі твораў такіх прызнаных майстроў сцэнаграфіі, як Іван Ушакоў і Барыс Герлаван.

Асобны блок экспанатаў будзе прысвечаны візітнай картцы тэатра — знакамітай “Паўлінцы”. Ксенія Жу-

коўская адзначае, што сцэнаграфія гэтага спектакля і сёння мае багата агульнага з працамі Барыса Малкіна, выкананымі для пастаноўкі “Паўлінкі” Львом Літвінавым у гады эвакуацыі падчас Вялікай Айчыннай вайны. Нацыянальны акадэмічны тэатр таксама прадставіў для паказу на выставе пяць сучасных сцэнічных касцюмаў — тры з іх належаць персонажам купалаўскай “Паўлінкі”, адзін — з “Выкрадання Еўропы” Францішкі Уршулі Радзівіл, і яшчэ адзін — з чэхаўскага “Вяселля”. Што тычыцца найбольш наближэных да сучаснасці экспанатаў — дык гэта макет сцэнаграфіі Кацярыны Шьмановіч да спектакля “Радзіва Прудок” паводле папулярнай кнігі літаратара Андрэя Горвата.

Падчас адкрыцця выставы наведвальнікаў чакае інтэрактыўная зона, дзе будучы прадстаўленыя прадметы мэблі з тэатральнага рэківізіту. Кожны ахвочы таксама зможа праявіць сваю фантазію і ўласнаручна стварыць паштоўку з віншаваннем на адрас купалаўцаў, якая абавязкова трапіць у тэатр.

Макет сцэнаграфіі Кацярыны Шьмановіч да спектакля “Радзіва Прудок” паводле кнігі Андрэя Горвата.